

Feestrede Koningin Madelein

“Hallo lieve jurken en broeken hier aanwezig, herkent u mij nog? Ja, kijkt u maar eens goed, denk even 40 jaar terug en vergeet de rimpels en het grijze haar... Ja, u ziet het goed, ik ben koningin Madelein, maar u kent mij natuurlijk als prinses Madelein. Dank u, het gaat mij goed, ik leef lang en gelukkig.

U vraagt zich natuurlijk af wat ik hier kom doen en, nog veel belangrijker, hoe het mij gelukt is om in het land van broek en jurk te komen. Dat is een lang verhaal en veel kan ik niet verklappen, want stel je voor dat er meer binnenbergers hierheen willen komen, dat kunnen we natuurlijk niet toestaan! Nee, stel je voor dat er allemaal geesten, gnomen, nimfen en nixen buiten hun berg gaan, dat zou een dolle boel worden, daar kunnen wij jullie niet aan bloot stellen.

Het leek eerst schier onmogelijk om de weg naar hier te vinden en ik besef nu pas goed wat jullie Hamelaars allemaal hebben doorstaan, want ook ik ben behoorlijk tegengewerkt door Gruizel Gruis o.a. en Wendela de Ijsheks en niet te vergeten Guurt van Grasp, maar dankzij wat lieve vrienden, zoals Lier, tovenaars Truuk en natuurlijk mijn trouwe ambtenaar Ogterop Trois, is het gelukt en uiteindelijk heeft het vliegend vloerkleed Kamerbreed mij en mijn kleindochter Madeleintje de vijfde hier veilig afgezet.

Maar wat kom ik doen; wel, mijn lieve moeder zaliger heeft mij op haar sterfbed dringend verzocht, ja, zelfs bevolen om, zodra de gelegenheid zich voor zou doen (en dat is nu!) mens Harrie heel hartelijk te bedanken voor al het fantastische werk dat hij, samen met onze diepbetreurde muzikmens Joop, voor ons bergmensen en jullie buitenbergers heeft verricht. Mijn lieve moeder stond erop dat ik mens Harrie zou verheffen in de binnenbergse adelstand en ik ben blij en vereerd dat het mij gegund is dit nu te doen.

Maar nu moet ik eerst toch even iets uitleggen. In onze Bambergse traditie is het voorgeschreven dat de gelukkige ontvanger van onze dank en waardering wordt voorzien van een broek, rijk geborduurd met gouddraad en liefelijke witte lelies. Helaas, helaas, is deze broek, tezamen met de bijpassende zijden sjerp op mijn barre tocht hierheen overboord geslagen. Dat kwam zo, Kamerbreed vloog een beetje scheef omdat er een gat in zat. (o, dat doet mij er aan denken: is er iemand in de zaal met naald en draad? Het gaatje moet namelijk met spoed gestopt!)

Nu moet ik helaas, helaas, volstaan met een simpel sjaaltje, waarop het goudborduursel en de liefelijke witte lelies tot mijn grote spijt ontbreken.

Mens Harrie, mag ik u nu verzoeken hierheen te komen, zodat ik het simpele sjaaltje zonder goudborduursel en liefelijke witte lelies (maar u, mens Harrie weet als geen ander dat het 'm daar niet in zit) om uw schouders te draperen.

Mens Harrie, ik benoem u hierbij tot Hertog Harrie, Graaf van Geel, ridder te voet en ik wens u behouden vaart! Leve de Hertog, hoera, hoera, hoera!

En nu zal Madeleintje de vijfde u de grote gouden sleutel van onze geliefde Berg aanbieden, zodat u ten alle tijden, als u zin, tijd en gelegenheid hebt naar de binnenberg kunt komen om weer eens gezellig bij te kletsen met een heerlijk kopje Bamberger koffie.

Margreet Heemskerk